

Arrest

nr. 220 863 van 7 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 11 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. EL-KHOURY *loco* advocaat J. HARDY en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten. U bent Oromo en orthodox christen. U bent geboren in de stad Shino in West-Shewa.

In 2000 waren er branden in de bossen in Bale. Omdat jullie hadden vernomen dat de regering mensen verhinderde naar die regio te gaan om het vuur te helpen blussen, demonstreerden u en andere studenten in Shino. U werd opgepakt en tien dagen vastgehouden. Nadat u uit de gevangenis kwam, ging u naar het huis van uw moeder. Twee soldaten kwamen naar daar en arresteerden u opnieuw. Ze beschuldigden u ervan anderen te mobiliseren om naar het bos te gaan en te blussen.

De regering was hiertegen omdat militanten van het Oromo Liberation Front (OLF) zich mogelijks in de bossen schuilhielden. U werd vervolgens ongeveer vier maanden vastgehouden. Bij uw vrijlating moest u een document tekenen waarin u beloofde niet meer deel te nemen aan activiteiten tegen de regering. Toen u vrijkwam was het schooljaar al begonnen. U was dus niet in staat te starten in de 12e graad. U verhuisde in 2001 en ging bij uw broer wonen in de stad Addis Abeba, waar u later uw 12e graad afmaakte. Na een jaar startte u uw studies aan de universiteit van Jimma. U studeerde er vier jaar en werkte er drie jaar als lesgever op het departement dierengeneeskunde.

Toen u uw vriend Debela ontmoette in 2008 startte u uw engagement voor 'gummi afaan oromoo', een platform om de Oromo taal verder te ontwikkelen maar ook bewustzijn te creëren omtrent de rechten van het Oromo volk en de boodschap van het OLF te verspreiden. De autoriteiten wisten af van uw betrokkenheid maar hadden onvoldoende bewijzen om u te arresteren.

U huwde op 6 juli 2009 met uw echtgenote E.T.D. (16/17947). In datzelfde jaar kwam u ook naar België om te studeren. In 2012 startte u uw PhD in een gezamenlijk project tussen de universiteit van Jimma en die van Gent. Vanaf 2012 reisde u dus heen en weer tussen Gent en Jimma.

U reisde een laatste keer vanuit Ethiopië naar België op 31 mei 2016 in het kader van uw PhD aan de universiteit van Gent. Vanaf september 2016 raakte u steeds meer betrokken bij de Belgische Oromogemeenschap (BOG). U ging naar de maandelijkse vergaderingen en organiseerde activiteiten en demonstraties. Een collega van de Jimma universiteit, K.E., kwam in december 2016 naar Leuven en vertelde u er dat uw naam bovenaan een lijst met 80 namen stond in de commandopost op de universiteit van Jimma en dat u gezocht werd door de autoriteiten. Omwille van veiligheidsredenen raadde hij u af om contact op te nemen met anderen van de universiteit. Een maand later, op 10 januari 2017, diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Op 23 juli 2017 werd uw dochter N.F.G.A. geboren. Hoewel u en uw echtgenote gekant zijn tegen besnijdenis, vreest u dat u uw dochter niet zal kunnen beschermen tegen deze praktijk bij terugkeer naar Ethiopië.

In november 2017 kwam er opnieuw een collega van de Jimma universiteit naar Leuven, F.M.A.. Hij had contact met uw broer T. en zei dat de veiligheidsdiensten uw familie lastig vielen.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort met Schengen visum, uw identiteitskaart als lesgever aan de Jimma universiteit, foto's van uw deelname aan een demonstratie en foto's van u bij de ontvangst van de atleet Lelissa, Facebook-posts over uw activiteiten voor de Oromo gemeenschap in België, een pagina met verschillende linken naar video's en krantenartikelen, een tweet over het bezoek van Gudina en Lelissa aan het Europees parlement, een foto van uw gearresteerde collega dr. A.F.A.J., een brief van de Belgische Oromo Gemeenschap (BOG), een brief van de universiteit van Luik en uw huwelijkscertificaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Zo moet vooreerst worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent uw voorgehouden politiek activisme in Ethiopië en uw daaruit volgende problemen met de Ethiopische autoriteiten aannemelijk te maken.

U beweert dat u tweemaal werd opgepakt in 2000. Tijdens een demonstratie die u samen met enkele anderen organiseerde in Shino omwille van de bosbranden in Bale, werd u opgepakt (CGVS 8/06/2018, p. 16). U werd aanvankelijk tien dagen vastgehouden en vervolgens weer vrijgelaten. Nadat u uit de gevangenis kwam, ging u naar het huis van uw moeder. Twee soldaten kwamen naar daar en arresteerden u opnieuw. Ze beschuldigden u ervan anderen te mobiliseren om naar het bos te gaan en te blussen. U werd vervolgens ongeveer vier maanden vastgehouden. Gevraagd waarom ze u een eerste maal vrijlieten, stelt u dat er toen onvoldoende bewijzen waren tegen u. Gevraagd of er dan bewijzen waren bij de tweede arrestatie, geeft u aan dat ze u zagen toen u anderen toesprak in de gang van het schoolgebouw (CGVS 8/06/2018, p. 17). Bij uw vrijlating vier maanden later moest u een document tekenen waarin u beloofde niet meer deel te nemen aan activiteiten tegen de regering (CGVS 8/06/2018, p. 5 en p. 16-17).

Op de universiteit leerde u H.D. en A.A. kennen. Samen met hen richtte u het gummi afaan oromo op, een platform dat bijeenkomsten organiseerde om de Oromo taal en cultuur te bevorderen. Tijdens deze bijeenkomsten werd er ook gesproken over de situatie van de Oromo in Ethiopië en werd aldus gewerkt aan het creëren van bewustwording onder de studenten omtrent de bestaande problematieken (CGVS 31/08/2018, p. 5). Jullie richtten verder een querroo groep op op de universiteit van Jimma met min of meer dezelfde rol als het gummi afaan oromo. U stond die querroo groep vooral bij met raad en financiële steun, maar nam verder niet deel aan hun activiteiten (CGVS 31/08/2018, p. 6). Voor al deze activiteiten heeft u evenwel geen enkel bewijs.

Bovendien overstijgen uw verklaringen over uw beweerde activisme in Ethiopië nauwelijks het anekdotische. Gevraagd wat uw concrete betrokkenheid bij groepen als querroo en gummi afaan oromo inhoudt, verwijst u telkens vaagweg naar taalontwikkeling van het Oromo en bewustmaking van praktijken als landgrabbing en onderdrukking van de Oromo. U slaagt er doorheen uw verklaringen, ondanks de vele mogelijkheden die u hiertoe geboden werden, evenwel niet in om concreet in te gaan op uw activiteiten bij deze groepen (CGVS 8/06/2018, p. 15-16 en CGVS 31/08/2018, p. 4-6). Aangezien u, zoals hierboven reeds werd vermeld, geen enkel bewijs kan voorleggen van uw voorgehouden betrokkenheid bij dergelijke bijeenkomsten en/of groepen, slaagt u er niet in uw activisme in Ethiopië aannemelijk te maken (CGVS 31/08/2018, p. 5-6).

U geeft ook zelf aan dat u geen persoonlijke problemen gekend heeft omwille van uw activiteiten bij die groeperingen. Zo stelt u dat u niet zichtbaar betrokken was bij deze groepen. De veiligheidsdiensten beschuldigden u echter wel van betrokkenheid. Gevraagd waarom uw betrokkenheid geen consequenties had daar u reeds eerder gearresteerd werd en een document had ondertekend bij uw vrijlating waarin u beloofd had niet meer deel te nemen aan activiteiten tegen de regering, stelt u dat de veiligheidsdiensten niet naar de campus konden komen (CGVS 31/08/2018, p. 7). Echter, indien de veiligheidsdiensten u daadwerkelijk wensten op te pakken, hadden ze daar zeker een mogelijkheid toe gevonden, in het bijzonder omdat u regelmatig tussen België en Ethiopië reisde en u zich voor die reizen bijvoorbeeld naar de luchthaven moest begeven (CGVS 31/08/2018, p. 7). Deze vaststellingen ondergraven in sterke mate uw voorgehouden vrees voor vervolging.

U stelt dat u vervolgens de kans kreeg uw masteropleiding in België te doen (CGVS 31/08/2018, p. 7). Het is op zijn minst opmerkelijk dat u, ondanks uw beweringen dat u reeds in 2000 op een negatieve manier in contact kwam met de autoriteiten en ook op de universiteit in de gaten gehouden werd omwille van uw deelname aan culturele bijeenkomsten van Oromo, toch de mogelijkheid kreeg om uw masteropleiding in België te doen. Gevraagd hoe het komt dat u ging studeren in Gent, stelt u dat u een aanvraag indiende voor een studiebeurs. Om die aanvraag te doen moest u een motivatiebrief schrijven en een bewijs voorleggen van uw bachelorsdiploma. Er waren ook twee aanbevelingsbrieven van professoren nodig. Die kreeg u van twee professoren op de universiteit in Jimma. Eens u geselecteerd was voor de studiebeurs, moest u zicht richten tot de vicepresident van de universiteit. Ook hij moest een aanbevelingsbrief schrijven. Vervolgens ging u een visum aanvragen op de Belgische ambassade. U moest evenwel eerst nog langs het ministerie van Buitenlandse zaken om een stempel op uw geboorteakte te laten plaatsen. Ook moest u zich melden bij de federale politie waar u uw vingerafdrukken moest afgeven en werd nagekeken of u geen misdaad begaan had in het verleden. Gevraagd of er zich toen problemen voordeden, zegt u van niet, u had immers nooit een misdaad begaan (CGVS 31/08/2018, p. 3). Dat het ministerie van Buitenlandse zaken u deze stempel geeft, en dat de politie u een attest van goed gedrag en zeden kan verschaffen zodat u zonder problemen kan deelnemen aan de studiebeurs, is opmerkelijk gezien het conflictueuze verleden dat u schetst tussen u enerzijds en de veiligheidsdiensten en autoriteiten anderzijds. Dat de autoriteiten u hebben voorzien van de nodige documenten zodat u in staat was om deel te nemen aan deze studiebeurs en uw masteropleiding in België te volgen, ondergraaft uw voorgehouden problemen met de Ethiopische autoriteiten en uw voorgehouden politiek activisme in Ethiopië.

Bovendien haalt u zelf aan dat u bij uw laatste vertrek uit Ethiopië geen persoonlijke problemen had. U verklaart dat u in mei 2016 naar België reisde om er uw PhD af te werken (CGVS 8/06/2018, p. 9). U reisde ook reeds sinds 2009 tussen Ethiopië en België en hebt nooit problemen gekend bij het verlaten of binnenkomen van Ethiopië. U geeft enkel aan dat uw bagage wel eens werd doorzocht (CGVS 8/06/2018, p. 11). U werd opgehouden en gevraagd waar u heen ging en waarom, maar geeft aan dat ze niets kunnen doen tegen u (CGVS 31/08/2018, p. 9). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u zonder problemen het land in en uit kon, wat de geloofwaardigheid van u problemen met de autoriteiten in Ethiopië ernstig ondermijnt.

Uit bovenstaande vaststellingen kan besloten worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen in Ethiopië.

Voorts verklaart u **in België politiek actief te zijn voor de Belgische Oromogemeenschap (BOG)** en door dit politiek activisme problemen te zullen krijgen in geval van terugkeer naar Ethiopië. Er dienen evenwel kanttekeningen geplaatst bij uw activisme in België.

Zo dient opgemerkt dat u sinds 2009 lange periode in België doorbracht, aanvankelijk in het kader van uw masterstudies en later omwille van uw PhD. Hoewel u verklaart dat u reeds in 2009 contact had met H.D., die zorgde dat u in contact kwam met mensen van de Oromo gemeenschap in België, dateert uw eerste contact met het BOG van september 2016. Uw eerste deelname aan een activiteit van het BOG vond plaats in november 2016 (CGVS 31/08/2018, p. 9). Gevraagd hoe het komt dat u pas vanaf september 2016 betrokken raakte bij het BOG, stelt u dat er op dat moment veel demonstraties en massale slachtingen van Oromo gaande waren in Ethiopië. Gevraagd of u voorheen al interesse had in het BOG, stelt u dat u vooral schrik had dat er mogelijks een spion actief was binnen de organisatie. Gevraagd of die schrik dan verdwenen was in 2016, stelt u dat de problemen in Oromiya zo ernstig waren op dat moment dat u uw verantwoordelijkheid moest opnemen. Nochtans beweert u al veel eerder actief geweest te zijn voor de zaak van de Oromo. Zo had u in 2000 het idee te gaan blussen in Bale en was u ook tijdens uw jaren aan de universiteit van Jimma begaan met de Oromo zaak. Het is dan ook opmerkelijk dat deze betrokkenheid zich niet sneller vertaald heeft in betrokkenheid bij deze beweging in België waar u zich reeds bevond sinds 2009. Hierop stelt u dat het niet om lidmaatschap draait en dat u wel degelijk reeds eerder betrokken was bij de gemeenschap. U geeft aan dat u deelnam aan de demonstratie in 2016 om mensen een stem te geven (CGVS 31/08/2018, p. 10). Deze verklaring is evenwel geenszins in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Dat u pas in 2016 actief betrokken raakte bij het BOG, zo dicht bij het aflopen van uw PhD in België en pas een maand voor het verzoek tot internationale bescherming van uw echtgenote, wekt het vermoeden dat uw betrokkenheid voortvloeit uit opportunisme.

Ook dient te worden opgemerkt dat u geen leidende rol opneemt binnen het BOG, ondanks het feit dat u beweert een organiserende factor te zijn in de organisatie. U verklaart immers dat u verschillende demonstraties en de ontvangst van de atleet Feyissa Lelissa op de luchthaven zelf organiseerde (CGVS 8/06/2018, p. 12). Gevraagd te vertellen over de organisatie van de ontvangst van de Oromo atleet op 8 november 2016, geeft u enkel vaagweg aan dat u verschillende slogans en een kaars voorzag. Verder verzamelde u geld om een boeket te kopen voor de atleet (CGVS 8/06/2018, p. 12). U legt ook enkele foto's voor van de verwelkoming van de atleet op de luchthaven. U was niet aanwezig op de bijeenkomst de volgende dag, maar nam wel deel aan de demonstratie op 10 november 2016. Waar u aangeeft dat u deze demonstratie organiseerde met het hoofd en de secretaris van het BOG, komt u niet verder dan te zeggen dat u papieren op karton plakte zodat iedereen de slogans kon zien (CGVS 8/06/2018, p. 12). Nogmaals gevraagd naar de organisatie van de demonstratie, geeft u aan dat de Oromo gemeenschap in Europa de demonstratie organiseerde. Het BOG organiseerde zich als gemeenschap in België. Waar u beweert dat u een drijvende kracht en medeorganisator was van deze demonstraties, blijkt dit geenszins uit uw verklaringen. U heeft deelgenomen aan de demonstratie en op voorhand slogans bedacht en op plakaten geschreven. Dat u ook werkelijk een belangrijke functie gehad heeft in de effectieve organisatie van deze demonstratie, wat verder gaat dan het beplakken van karton met papieren, is veel minder aannemelijk. Tijdens de demonstratie bevond u zich weliswaar vooraan, maar nam u geen andere rol aan dan het tonen van slogans. Zo heeft u de demonstranten bijvoorbeeld niet toegesproken (CGVS 8/06/2018, p. 13). U heeft verder deelgenomen aan twee andere demonstraties, namelijk op 4 oktober 2017 en 29 maart 2018 (CGVS 8/06/2018, p. 13). Ook wanneer u later in het persoonlijk onderhoud nogmaals de kans geboden wordt concreet aan te geven in welke mate u een aandeel heeft in de organisatie van de demonstraties, verwijst u slechts naar het klaarmaken van papieren met slogans. Gevraagd naar andere praktische kennis van de organisatie van de demonstraties, kan u geen verdere info aanleveren (CGVS 8/06/2018, p. 15). Uw verklaringen doen aldus vermoeden dat u weliswaar heeft deelgenomen aan een demonstratie, maar dat u geen leidende rol had in de organisatie van deze gebeurtenissen.

Ook uit uw verklaringen betreffende uw overige activiteiten voor het BOG blijkt geenszins dat u een leidende of zichtbare functie vertolkt hier in België. U geeft aan dat u deelneemt aan de maandelijkse meetings. Ook nam u deel aan steunacties voor familie van overledenen in Ethiopië. Gevraagd naar uw specifieke rol in de organisatie van voorgenoemde zaken, geeft u vaagweg aan dat u voor bewustwording zorgde. In een organisatie als het BOG is er weliswaar al een goede portie bewustzijn van de problematiek aanwezig (CGVS 8/06/2018, p. 14). Uw vage verklaringen hieromtrent weten dan ook niet te overtuigen.

Uw politieke activiteiten in de schoot van het BOG kunnen dan ook niet gezien worden als bijzonder zichtbaar en verregaand activisme. Het is dus maar de vraag of Ethiopië deze activiteiten als problematisch zou beschouwen indien ze er al van op de hoogte waren.

U geeft aan dat men in Ethiopië op de hoogte is van uw activiteiten in België – namelijk uw deelname aan demonstraties en uw aanwezigheid bij de verwelkoming van de atleet Lelissa – en dat dit de directe reden is voor uw verzoek tot internationale bescherming (CGVS 8/06/2018, p. 10). Een collega van de Jimma universiteit, K.E., kwam in december 2016 naar Leuven en vertelde u er dat uw naam bovenaan een lijst met 80 namen stond in de commandopost op de universiteit van Jimma en dat u gezocht werd

door de autoriteiten. Dit is evenwel een blote bewering. Waar K.E. die informatie vandaan haalt weet u bovendien niet. U denkt dat K.E. iemand kent binnen de regering, maar hij zou aan u gezegd hebben niet te vragen waar hij deze info vandaan heeft (CGVS 8/06/2018, p. 10). U weet dus niet zeker waar K.E. de informatie over de lijst met 80 namen waarop ook uw naam zou staan, vandaan heeft (CGVS 31/08/2018, p. 7). U heeft geen bewijs van het bestaan van dergelijke lijst. Gevraagd of u de informatie die K.E. u gaf heeft nagetrokken of nog op zoek gegaan bent naar extra informatie, antwoordt u dat K.E. u gewaarschuwd had om geen contact op te nemen met anderen hierover (CGVS 8/06/2018, p. 11). U verwijst wel naar de arrestatie van F.A.J., en zegt dat u omwille van zijn arrestatie gelooft dat de lijst bestaat en dat u ook een risico op arrestatie loopt gezien u met deze man samenwerkte. F.A.J. is inderdaad verdwenen in Ethiopië, hij was een Oromo activist. Bewijzen dat u met hem samengewerkt heeft, heeft u evenmin. Erop gewezen dat deze man zichtbaar streed voor de rechten van de Oromo in Ethiopië, iets wat uit uw verklaringen niet blijkt, stelt u dat u vreest dat de Ethiopische autoriteiten bewijs hebben van uw vorige arrestatie en misschien andere bewijzen die u schuldig bevinden, zoals de demonstratie in november 2016 in Brussel (CGVS 31/08/2018, p. 7).

U verklaart dat de demonstratie van 10 november 2016 werd gefilmd door het Oromo Media Network (OMN). Deze opnames zouden later zijn uitgezonden op het OMN en waren ook in Ethiopië te bekijken via satelliet. U geeft verder de YouTube links van deze opnames mee (CGVS 8/06/2018, p. 3). Video-opnames van een demonstratie waarvan niet duidelijk is of de Ethiopische regering deze al dan niet gezien hebben, zijn onvoldoende om te stellen dat u bij terugkeer enig risico op vervolging te vrezen heeft, in het bijzonder gezien uw beperkte rol in deze demonstratie. Gevraagd of u bewijzen heeft van uw bewering dat de autoriteiten in Ethiopië op de hoogte zijn, verwijst u naar de lijst met namen die u eerder vermeldde, en waar ook uw naam in is opgenomen. Zoals hierboven aangegeven heeft u geen bewijs van het bestaan van dergelijke lijst. Meer nog, uw informatie daaromtrent hangt af van een collega van de Jimma universiteit, waarvan u zelf ook niet weet hoe hij deze informatie bekomen heeft (CGVS 8/06/2018, p. 10 en CGVS 31/08/2018, p. 7).

Voorts verwijst u naar de problemen die uw broer B. zou gekend hebben als bewijs dat de Ethiopische regering op de hoogte is van uw activisme in België, maar opnieuw is uw enige informatiebron hierover uw collega van de Jimma universiteit. Ook is uw informatie over de problemen van B. beperkt. Zo zou uw broer T. aan uw collega verteld hebben dat uw broer B. op 4 februari 2017 werd geslagen en ondervraagd (CGVS 06/08/2018, p. 6). U geeft aan dat uw broer T. die in Addis Abeba woont meer details heeft over wat er met B. gebeurd is maar dat het voor hem niet veilig is om deze details mee te geven (CGVS 06/08/2018, p. 6 en CGVS 8/06/2018, p. 15). U heeft opnieuw geen enkel bewijs voor deze uitspraken, en u kan niet in detail treden. U weet bijvoorbeeld niet wat er daarna nog met uw broer B. gebeurd is en of hij bijvoorbeeld nog werd gearresteerd en ondervraagd na 4 februari 2017. U verklaart dit door te stellen dat u geen contact meer heeft met F.M.A., de collega die in november 2017 naar Leuven kwam. Nochtans heeft u wel nog steeds contact met uw broers en zussen en mag dus verwacht worden dat u wel degelijk meer in detail kan vertellen over de problemen die zij zouden kennen omwille van uw activiteiten in België (CGVS 8/06/2018, p. 7). Andermaal moet worden vastgesteld dat uw verklaringen hieromtrent louter blote beweringen zijn.

Uit bovenstaande bevindingen kan besloten worden dat er geen aanwijzingen zijn dat de Ethiopische autoriteiten werkelijk op de hoogte zijn van uw deelname aan de drie hierboven vermelde demonstraties of aan andere (culturele en sociale) activiteiten van het BOG, laat staan dat de autoriteiten u omwille van deze activiteiten vijandig zouden bejegenen of vervolgen bij terugkeer naar Ethiopië.

Tenslotte haalt u op het einde van uw eerste onderhoud aan dat u bij terugkeer vreest dat uw dochter zal besneden worden (CGVS 8/06/2018, p. 18). In uw tweede onderhoud werd hier vervolgens dieper op ingegaan (CGVS 31/08/2018, p. 14-15).

Aangaande het risico dat uw dochter zal worden besneden in Ethiopië moet worden gewezen op informatie van het CGVS waaruit blijkt dat hoewel het gebruik van 'Female Genital Mutilation' (verder FGM) problematisch en wijdverspreid is in Ethiopië, FGM bij wet verboden is in Ethiopië, er vooruitgang wordt geboekt in de strijd tegen het gebruik, de houding ten aanzien van FGM in Ethiopië aan het wijzigen is (zo zou de steun voor FGM tussen de jaren 2000 en 2005 gehalveerd zijn), en het gebruik van FGM dalend is. Daar waar het percentage van besneden meisjes jonger dan 15 jaar, in heel Ethiopië, in het jaar 2000 nog 51,9% bedroeg, daalde dit percentage in het jaar 2005 tot 37,7% en in het jaar 2011 tot 23%.

Voorts blijkt dat de problematiek groter is in rurale gebieden dan in stedelijke centra, en dat het percentage van besneden meisjes jonger dan 15 jaar in de regio Addis Abeba, in het jaar 2011 nog maar 9,2% bedroeg, daar waar dat in het jaar 2005 nog 25,1% was, en in het jaar 2000 zelfs 39,8% - hetgeen duidt op een significante, dalende trend. Er wordt eveneens vermeld dat er in Ethiopië meer dan 82 lokale en internationale organisaties werkzaam zijn ter uitroeiing van FGM – voornamelijk in stedelijke gebieden – en dat de Ethiopische overheid een gunstig wettelijk kader, en beleidsklimaat, verzekerde. In deze dient er te worden op gewezen dat u wel degelijk afkomstig bent uit een stedelijk

milieu gezien u vanaf de leeftijd van ongeveer 20 jaar bij uw broer in de stad Addis Abeba woonde. Bovendien hebben zowel u als uw echtgenote universitaire studies gedaan. U behaalde zelfs een PhD in december 2016 in België. De stedelijke achtergrond van u en uw echtgenote, alsook jullie lange verblijven in stedelijke omgevingen in Ethiopië, vormen sterke tegenindicaties voor een mogelijk risico op besnijdenis voor uw dochter. Uw argument dat uw schoonmoeder en de stiefmoeder van uw echtgenote, alsook uw eigen familie, vasthouden aan de traditie van besnijdenis (CGVS 31/08/2018, p. 14), neemt niet weg dat u en uw echtgenote wel degelijk zelfstandig genoeg zijn om uw dochter tegen deze praktijk te beschermen.

Concluderend kan gesteld worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen. Uw paspoort met Schengen visum, uw identiteitskaart als lesgever aan de Jimma universiteit, een brief van de universiteit van Luik en uw huwelijkscertificaat, bevestigen slechts uw identiteit en nationaliteit waaraan verder niet getwijfeld wordt.

De brief van de BOG, die overigens een duidelijk gesolliciteerd karakter heeft, kan geenszins een volgehouden en/of doorgedreven ideologische/politieke overtuiging aantonen. Dit geldt eveneens voor de foto's van de activiteiten waaraan u en uw echtgenote deelnamen in België in de schoot van het BOG. Hoewel deze aantonen dat u aanwezig was in de luchthaven toen Feyissa Lelissa aankwam in Zaventem, dat jullie deelnamen aan een betoging op het Schuman plein in Brussel op 10 november 2016 en dat uw echtgenote aanwezig was tijdens een meeting waar Feyissa Lelissa en Dr. Merera Gudina aanwezig waren, moet worden opgemerkt dat deze geen bewijs vormen van een doorgedreven politiek activisme in België, noch van uw bewering dat de Ethiopische regering op de hoogte zou zijn van jullie activiteiten hier in België, en dat deze foto's op zich niet voldoende zijn om een reële vrees voor vervolging aan te tonen bij terugkeer naar Ethiopië. Ook deze foto's zijn aldus niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen. De foto van uw gearresteerde collega dr. A.F.A.J. heeft verder geen betrekking op u en is aldus evenmin in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 11 januari 2019 een "appreciaciefout" aan en een schending "van artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen".

Hij bespreekt de "algemene situatie in Ethiopië voor de Oromo-gemeenschap". Hij wijst op "het feit dat verzoekende partij tot de Oromo gemeenschap behoort met politieke-tegenstander preken" en hij meent dat deze elementen "al, alleen, aanleiding geven tot een gegronde vrees tot vervolging". Volgens verzoeker is er sprake "van een groepsvervolging daar de vervolgingen de resultaten zijn van een weloverwogen en systematisch beleid; waardoor het om even welk lid van een groep vervolgd kan worden omwille van het enkele feit dat hij lid is van deze groep", gelet op de "wijdverspreide repressie van de Oromo-gemeenschap in Ethiopië en de repressie van politieke tegenstanders". Hij acht het "opvallend, zelfs onzorgvuldig, dat verwerende partij geen enkel objectieve informatie voorstelt in de beslissing over de algemene situatie van de Oromo-gemeenschap in Ethiopië en meer precies over politieke tegenstanders, noch in het administratief dossier".

Verzoeker citeert uit "Amnesty International, 'Because I am Oromo': Sweeping repression in the Oromia region of Ethiopia, 10/2014" over de eerste protestbewegingen van de Oromo in 2014, het gebruikte geweld van de overheid, het viseren van de Oromo-gemeenschap, ook degene die "enkel willen beschermen van de Oromo-cultuur", waarbij het merendeel ervan verdacht wordt OLF-lid te zijn. Verzoeker wijst tevens op "Human Rights Watch, 'Ethiopia: Lethal force against protesters', 18.12.2015" over demonstraties in 2015 waarbij 75 demonstranten gedood werden, op "Human Rights Watch, 'Ethiopie : La répression de manifestations a fait des centaines de morts », 15.06.2016" over het geweld van de overheid tegen de demonstranten, op "OPFRA, « Le mouvement de contestation oromo », 29.11.2016" over de opstand en repressie in 2016, op "RFI, «« Ethiopie : plus de 11 500 personnes arrêtées depuis le début de l'état d'urgence », 13/11/2016" over de verkondiging van de noodtoestand in oktober 2016, op "Le Monde, « En Ethiopie, les Oromo frappent à la porte du pouvoir », 09.03.2018"

over de marginalisatie van de Oromo en de angst bij studenten, op “*Amnesty International, « Report Ethiopia 2017/2018 »*” over de mensenrechtenschendingen in Ethiopië en op “*Danish Immigration Service, « COI Focus - Political situation and treatment of opposition », 10.10.2018*” over de risico’s gelinkt aan een vermeend/beweerd OLF-lidmaatschap en het toezicht op de Ethiopische diaspora.

Aangaande zijn politiek activisme in Ethiopië, benadrukt hij “*dat aangezien de algemene informatie dat hierboven uiteen werd gezet, hij wel als een politieke activist beschouwd wordt door de Ethiopische overheden, omdat zijn gedrag, door de overheden, beschouwd zal worden als het gedrag van een activist daar het simpel feit Oromo te zijn verdenkingen doen ontstaan in hun hoofd*” en “*dat de Ethiopische overheden een manifest breed definitie omvatten van een “politieke activist” daar het enkel “Oromo” zijn genoeg kan zijn om dit vermoeden te doen ontstaan*”. Hij klaagt “*een gebrek aan objectieve informatie over wie als politieke activist beschouwd wordt in Ethiopië*” aan. Volgens verzoeker is er in zijn hoofd een verhoogd risico omwille van “*zijn geëduceerde student-profiel en zijn verklaringen omtrent zijn acties over het beschermen van de Oromo-cultuur*”.

Hij bevestigt dat hij geen bewijs kan neerleggen “*over zijn vasthouding in 2000, zijn activiteiten aan de universiteit Jimma en het ontstaan van de groep Querroo*”, maar hij meent dat hij “*wel concrete en gedetailleerde informatie geleverd [heeft] over wat hij deed en in welke context*”. Volgens verzoeker kaderden zijn activiteiten “*in het bevorderen van de Oromogemeenschap, wat gebeurde door de taalontwikkeling, de bewustmaking van de gemeenschap van de praktijken van landgrabbing en onderdrukking van de Oromos*” en binnen het activisme van studenten tussen 2000 en 2012, en stemmen zijn verklaringen hierover overeen met de informatie in “*Amnesty International, ‘Because I am Oromo’: Sweeping repression in the Oromia region of Ethiopia, 10/2014*” en “*OPFRA, « Le mouvement de contestation oromo », 29.11.2016*”.

Verzoeker legt uit dat verzoeker in 2012 een certificaat van goed gedrag en zeden heeft kunnen krijgen alsook een stempel van het Ministerie van Buitenlandse zaken omdat “*als de Oromos tussen 2000 en 2014 gemarginaliseerd en onderdrukt werden, was de situatie op dat moment niet dezelfde als na 2014 en de massale protestbewegingen gevolgd door gewelddadige repressie*”. Hij stelt dat hij weliswaar tussen 2009 en 2016 meermaals heen en weer naar Ethiopië reisde, maar hij benadrukt “*dat hij bij deze reizen soms ondervragen werd of zijn bagage werden doorzocht*”, dat “*de situatie van de Oromogemeenschap doorheen de jaren verergerd is*” en dat de noodtoestand op 9 oktober 2016 bevolen werd.

Aangaande zijn politiek activisme in België, stelt verzoeker “*dat hij pas na september 2016 contact opnam met BOG omdat de aanslagen op de Oromogemeenschap massaal waren*”, dat hij op een informele manier in contact kwam met de vroegere voorzitter van de organisatie en dat de organisatie pas vanaf 2015 officieel bestond.

Waar de commissaris-generaal van verzoeker een “*bijzonder zichtbaar en verregaand activisme*” zou verwachten, is dit volgens verzoeker “*onevenredig, buiten context*” en zonder “*de bijzonderlijk omstandigheden van de situatie in Ethiopië*” in acht te nemen. Hij voert aan dat een leidende rol niet vereist is “*aangezien de controle dat de Ethiopische overheden doen op de activiteiten van de Ethiopische diaspora*”. Hij citeert dienaangaande uit “*Danish Immigration Service, « COI Focus - Political situation and treatment of opposition », 10.10.2018*”, dat zou aangeven dat de activiteiten van de Ethiopische diaspora gemonitord worden door de Ethiopische overheid, waarbij deelnemers van anti-regeringsmanifestaties in Europa en de Verenigde Staten gefilmd en gedocumenteerd werden, en dat de sociale media en het internetgebruik van de diaspora gevolgd wordt, ook bij leden van de diaspora met een laag profiel.

Hij wijst erop “*dat de activiteiten waaraan verzoeker deelnam publieke activiteiten waren die op het internet gedeeld werden en die dus wel bijzonder zichtbaar waren: Ontvangst van Lelissa op de vluchthaven; Demonstratie van 10.11.2016; Demonstratie van 4.10.2017; Demonstratie van 29.03.2018*”. Volgens verzoeker zijn er hiervan “*Youtube videos, video-opnames, uitzendingen op OMN, enz.*”.

Wat de lijst betreft waarop zijn naam zou staan, voert hij aan dat een dergelijke lijst “*geheim en niet publiek is*”, maar volgens verzoeker kunnen “*de coherente verklaringen van verzoeker over de problemen die zijn broer gekend heeft niet als “loutere beweringen” worden geanalyseerd daar de objectieve informatie een alarmerende situatie beschrijft voor de Oromogemeenschap en duizenden vasthoudingen, het schrijven van de Voorzitter van BOG over spionnen en de risico’s dat mensen die*

heen en weer reizen naar Ethiopië lopen, en de algemene informatie die beschikbaar is over de repressie van de Oromogemeenschap na de noodtoestand van oktober 2016".

Aangaande de vrees voor de besnijdenis van zijn dochter, wijst verzoeker erop dat hij "tot zijn 20 jaren in het platteland" verbleef, dat hij afkomstig is van een rurale familie "waar de tradities van fundamenteel belang zijn" en dat zijn oudste zus zelf vrouwen besnijdt. Volgens verzoeker wordt "de druk dat op verzoeker gezet kan worden om zijn dochter te laten besnijden [onderschat] en het risico dat op elk moment bestaat dat zijn dochter wordt genomen". Tevens stelt verzoeker bang te zijn "van de discriminatie en stigmatiserende gedrag van de Ethiopische cultuur en gemeenschap tegenover een niet-besnijdende vrouw".

Verzoeker vraagt als vluchteling erkend te worden, minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In meer ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing de vernietigen omdat "het CGVS geen zorgvuldige analyse heeft gevoerd van een aantal belangrijke elementen, met name: De actuele algemene situatie in Ethiopië van de Oromo-gemeenschap; De repressie van de Oromo-gemeenschap sinds 2014; De repressie van de oppositie sinds 2014; De risico's tot vervolging van de Ethiopische diaspora die politiek actief is".

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Amnesty International, 'Because I am Oromo': Sweeping repression in the Oromia region of Ethiopia, 10/2014", "Human Rights Watch, "Ethiopia: Lethal force against protesters", 18.12.2015", "Human Rights Watch, "Ethiopia : La répression de manifestations a fait des centaines de morts », 15.06.2016", "OPFRA, « Le mouvement de contestation oromo », 29.11.2016", "RFI, «« Ethiopie : plus de 11 500 personnes arrêtées depuis le début de l'état d'urgence », 13/11/2016", "Le Monde, « En Ethiopie, les Oromo frappent à la porte du pouvoir », 09.03.2018", "Amnesty International, « Report Ethiopia 2017/2018 »", "Danish Immigration Service, « COI Focus - Political situation and treatment of opposition », 10.10.2018" en "Brief van Voorzitter BOG, dd 31.12.2018".

Bij aanvullende nota, op de Raad toegekomen op 24 april 2019, voegt de commissaris-generaal "Ministerie van Buitenlandse Zaken (Nederland), Algemeen Ambtsbericht Ethiopië 2018, juli 2018, p. 7, p.10-13, p.72", "Freedom House, Reform in Ethiopia: Turning Promise into Progress, 12 september 2018", "Chatham House, Ethiopia's Prime Minister Shows Knack for Balancing Reform and Continuity, 27 april 2018", "The Guardian, 'Abiy Ahmed is our miracle': Ethiopia's democratic awakening, 25 september 2018", "BBC News, Abiy Ahmed: Ethiopia's prime minister, 14 september 2018" en "Human Rights Watch, Making Ethiopia's Electoral Board Independent, 22 november 2018".

Ter terechtzitting legt verzoeker een pleitnota neer, waarin gesteld wordt dat de aanvullende nota van de commissaris-generaal niet voldoet aan de voorwaarden in artikel 39/76 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), gezien de bijkomende informatie dateert van voor de bestreden beslissing. Verzoeker vraagt dat de nota en informatie uit de debatten wordt geweerd.

2.3. Over de aanvullende nota

2.3.1. Artikel 39/76 § 1 luidt als volgt:

"De geadieerde kamervoorzitter of de aangewezen rechter in vreemdelingenzaken onderzoekt steeds of hij de bestreden beslissing kan bevestigen of hervormen, behoudens wat de beslissing tot niet-ontvankelijkheid betreft bedoeld in artikel 57/6, § 3, eerste lid.

De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.

.... "

2.3.2. Samen met verzoekende partij wordt vastgesteld dat de algemene rapporten en artikelen over Ethiopië die door de commissaris-generaal in een aanvullende nota werden neergelegd ("Ministerie van Buitenlandse Zaken (Nederland), Algemeen Ambtsbericht Ethiopië 2018, juli 2018, p. 7, p.10-13, p.72", "Freedom House, Reform in Ethiopia: Turning Promise into Progress, 12 september 2018", "Chatham

House, Ethiopia's Prime Minister Shows Knackf or Balancing Reform and Continuity, 27 april 2018", *"The Guardian, 'Abiy Ahmed is our miracle': Ethiopia's democratic awakening*, 25 september 2018", *"BBC News, Abiy Ahmed: Ethiopia's prime minister"*, 14 september 2018 en *"Human Rights Watch, Making Ethiopia's Electoral Board Independent"*, 22 november 2018) dateren van juli 2018, 12 september 2018, 27 april 2018, 25 september 2018, 14 september 2018 en 22 november 2018.

De commissaris-generaal liet deze informatie onvermeld en onbenut bij het nemen van de bestreden beslissing op 11 december 2018. Het administratief dossier, op 22 januari 2019 toegekomen op de Raad, bevatte geen informatie over de politieke situatie in Ethiopië. Evenmin heeft de commissaris-generaal deze informatie aangebracht bij het indienen van een verweernota. Integendeel, hij heeft geheel nagelaten deze mogelijkheid te benutten. Voornoemde informatie werd pas middels een aanvullende nota neergelegd, minder dan een week voor de terechtzitting.

De aanvullende nota en bijgevoegde informatie zijn geen "*nieuwe elementen*" in de zin van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet en worden uit de debatten geweerd.

2.4. Over de gegrondheid van het beroep

2.4.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.4.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.5.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië. In het verzoekschrift wordt ingegaan op de "*algemene situatie in Ethiopië voor de Oromo-gemeenschap*", waarvoor verwezen wordt naar de informatie bij het verzoekschrift, en op "*het feit dat verzoekende partij tot de Oromo gemeenschap behoort met politieke-tegenstander preken*" en hij meent dat deze elementen "*al, alleen, aanleiding geven tot een gegronde vrees tot vervolging*".

2.5.2. De Raad stelt echter vast dat noch uit verzoekers eigen verklaringen, noch uit de door hem aangebrachte informatie blijkt dat elke Oromo in Ethiopië wordt vervolgd. Integendeel, het rapport van "*Amnesty International, 'Because I am Oromo': Sweeping repression in the Oromia region of Ethiopia, 10/2014*", bij het verzoekschrift gevoegd, geeft aan dat Oromia de grootste regio van Ethiopië is en de Oromo de grootste etnische groep van het land. Voorts blijkt uit deze informatie uit 2014 dat toen reeds slechts bepaalde categorieën binnen de Oromo-gemeenschap gevisieerd werden indien ze ervan verdacht werden opposant te zijn (waaronder vreedevolle demonstranten, studenten, leden van politieke partijen, Oromo-artiesten, zij die de Oromo-cultuur vieten, Oromo's in machtsposities, Oromo's die weigeren lid te worden tot de regeringspartij, Oromo's in OLF-regio's, OPDO-leden en ambtenaren die ervan verdacht worden dissidente meningen te hebben en Oromo's met verdachte familiebanden). Ook de artikelen "*Human Rights Watch, 'Ethiopia: Lethal force against protesters', 18.12.2015*", "*Human Rights Watch, 'Ethiopie : La répression de manifestations a fait des centaines de morts', 15.06.2016*", "*OPFRA, « Le mouvement de contestation oromo », 29.11.2016*", "*RFI, «« Ethiopie : plus de 11 500*

personnes arrêtées depuis le début de l'état d'urgence », 13/11/2016 en *“Le Monde, « En Ethiopie, les Oromo frappent à la porte du pouvoir », 09.03.2018*” bevestigen dat slechts bepaalde Oromo-profielen geïdende werden, gezien deze artikelen melding maken van demonstranten die werden gearresteerd bij manifestaties en de studentenbewegingen in Jimma die opkomen voor de Oromo. Het rapport *“Amnesty International, «Report Ethiopia 2017/2018»* spreekt dan weer over de slechte behandeling van gevangenen, de arrestatie van zeven Oromo-artisten, de rechtszaken tegen politieke activisten, opposanten, demonstranten en leiders van oppositiepartijen, de veroordeling van journalisten, bloggers en andere activisten en de gewelddaden van de Liyu-politie jegens Oromo in de Somali-regio.

2.5.3. Hoe dan ook, deze informatie dateert van vóór de aantreding van de nieuwe premier in Ethiopië in april 2018 en van vóór de aanstelling van de nieuwe president in oktober 2018. Enkel het bij het verzoekschrift gevoegde landenrapport *“Danish Immigration Service, «COI Focus - Political situation and treatment of opposition», 10.10.2018*” betreft het huidige politieke landschap en geeft uitdrukkelijk aan dat de nieuwe premier, Abiy Ahmed, zelf Oromo is en dat de situatie ook voor *“dissenting voices”*, waaronder het OLF, en de diaspora sinds zijn benoeming verbeterd is.

2.5.4. Artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen :

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

....”.

2.5.5. Gelet op het voorgaande en op artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, kan de verwijzing naar deze algemene rapporten over en/of naar de algemene situatie voor Oromo's in Ethiopië niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker actueel in zijn land van herkomst werkelijk zou worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond.

2.5.6. In die zin benadrukt verzoeker zijn politiek activisme in Ethiopië en *“zijn geëduceerde student-profiel en zijn verklaringen omtrent zijn acties over het beschermen van de Oromo-cultuur”*, waardoor de Ethiopische autoriteiten hem viseerden. Volgens hem kaderden zijn activiteiten destijds in *“het bevorderen van de Oromogemeenschap, wat gebeurde door de taalontwikkeling, de bewustmaking van de gemeenschap van de praktijken van landgrabbing en onderdrukking van de Oromos”* en in het activisme van studenten tussen 2000 en 2012, waardoor zijn verklaringen overeenstemmen met de informatie in *“Amnesty International, 'Because I am Oromo': Sweeping repression in the Oromia region of Ethiopia, 10/2014”* en *“OPFRA, « Le mouvement de contestation oromo », 29.11.2016”*.

2.5.7. De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkel begin van bewijs neerlegt van zijn beweerdde activiteiten als student in 2000 of van zijn betrokkenheid bij *“gummi afaan oromoo”* in 2008 en bij een *“querroo”*-groep aan de universiteit. Ook toen hij op het Commissariaat-generaal bevraagd werd over deze activiteiten bleef verzoeker steeds steken in algemeenheden en kon hij zijn eigen concrete bijdrage en betrokkenheid geenszins specificeren (notities 8 juni 2018, p. 15-16; notities 31 augustus 2018, p. 4-6). Dat hij beweerdelijk een drijvende kracht was van zowel de *“gummi afaan oromoo”* als de *“querroo”*-groep op de universiteit van Jimma is dan ook een louter geïsoleerde bewering.

2.5.8. Zo verklaarde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud van 8 juni 2018, toen hem gevraagd werd over zijn activiteiten bij *“gummi afaan oromoo”*: *“Eerst creëerden we een idee, en het was op verschillende departement en we vroegen verschillende collègues, om een gummi afaan oromo te installeren om de taal te ontwikkelen”* (notities 8 juni 2018, p. 15). Hem opnieuw wordt gevraagd *“Gummi afaan oromo wat is het precies?”*, herhaalde verzoeker: *“Het punt is om de taal te ontwikkelen, en op die tijd was ik student dean, de man die D. heette inviteerde me om een speech te geven op de gummi afaan oromo. [...] Het doel is de taal, maar ons hoofddoel is om awareness te creëren bij studenten. [...] De strategie is er door OLF, die kunnen niet in het land zijn - ze maken strategie in de universiteit, zodat ze vredevol een gummi afaan oromo kunnen organiseren, awareness, dat is de strategie van OLF. [...] Toen ik student was, kende ik de lesgevers, toen ik zelf lesgever werd dan kennen we elkaar, we zeggen niet dat we ABO of OLF zijn maar we kennen elkaar dus we geven lessen aan studenten om hen te leren als ze teruggaan naar hun plaats om awareness te creëren, dat ze weten dat ze van hun*

land verjaagd zijn, dat ze determinatie hebben over hun land." (notities 8 juni 2018, p. 15-16). Uiteindelijk gevraagd om te stoppen met zichzelf voortdurend te herhalen, stelde verzoeker nog: *"Het was in de gemeenschap - De lesgevers, we kunnen niet zeggen die is lid of supporter, we weten dat het idee van het ABO komt, ze geven ons info dat we awareness moeten geven dat mensen van hun land verjaagd zijn..."* (notities 8 juni 2018, p. 16). Hij bevestigde nog dat hij geen bewijs had van zijn activiteiten (notities 8 juni 2018, p. 16). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 31 augustus 2018 herhaalt verzoeker quasi woordelijk zijn eerdere verklaringen: *"Het is geen ander departement, het is niet lesgeven over Oromo - het wordt gevonden in elke faculteit van de universiteit, het is al verboden. [...] Het eerste waarom we het starten was om de taal te ontwikkelen, want algemeen, in Ethiopië, de oromo taal in de universiteit is nieuw, daarom startten we dit. we zeggen aan de mensen dat we de cultuur en taal moeten ontwikkelen, maar in het geheim geven we de boodschap aan de studenten dat als ze terug gaan naar hun plaats in de vakantie dat ze awareness"* (notities 31 augustus 2018, p. 4-6).

2.5.9. Verzoeker komt duidelijk niet verder dan loutere theoretische algemeenheden waaruit geen (bijzonder) engagement kan blijken, noch enige bekendheid met taallessen of pogingen tot aanmoedigingen van "awareness" bij studenten. Wel integendeel, verzoekers kennis over de beweging en de kennis van de door hemzelf aangehaalde feiten is ernstig onvoldoende om aannemelijk te maken dat hij deze feiten heeft beleefd. Het is immers redelijk ervan uit te gaan dat verzoeker voor zover hij aansluiting zocht bij een illegale beweging hiervoor een meer dan normale belangstelling en doorgedreven overtuiging toonde. Dit is niet het geval. Verzoeker toont niet aan ooit geëngageerd geweest te zijn. Zijn verklaringen hierover zijn op alle punten zwaar ondermaats, zeker voor een vorser/lesgever aan de universiteit.

2.5.10. Hoe dan ook blijkt uit verzoekers overige verklaringen geenszins dat hij omwille van voornoemde - beweerde maar niet aangetoonde - activiteiten in de negatieve aandacht stond van de Ethiopische autoriteiten. Integendeel, verzoeker kon na zijn studies zelf drie jaar lesgeven aan de universiteit en verbleef ook op de campus. Voorts kreeg verzoeker de kans om zijn masteropleiding in België te volgen (notities 31 augustus 2018, p. 7) terwijl buitenlandse studiebeurzen steeds bijzonder competitief zijn en bij de aanvraag uiteraard de academische en administratieve ondersteuning vereisen van de onderwijsinstelling in het land van herkomst. Verzoeker bevestigt dat hij een aanvraag kon indienen voor een studiebeurs met de bijhorende motivatiebrief. Daarbij diende hij beroep doen op de administratie van zijn universiteit (bewijs van zijn bachelorsdiploma), twee aanbevelingsbrieven van professoren en ook een aanbevelingsbrief van de vicepresident van de universiteit voorleggen (notities 31 augustus 2018, p. 3). Verder plaatste het Ministerie van Buitenlandse Zaken een stempel op zijn geboorteakte, bezorgde de federale politie hem een attest dat bevestigt dat verzoeker een blanco strafregister heeft. Daarnaast diende verzoeker ook nog een studentenvisum aan te vragen op de Belgische ambassade (notities 31 augustus 2018, p. 3) waarvoor hij ook de navenante documentatie en officiële stukken moest voorleggen. Verzoeker studeerde vanaf 2009 in België. Van 2012 tot eind december 2016 maakte verzoeker een doctoraat. Daarvoor moest reizen hij tussen Gent, België en Jimma, Ethiopië dat hij afrondde (notities 8 juni 2018, p. 5). Verzoeker kon steeds op de campus van Jimma verblijven (notities 8 juni 2018, p. 4 en 9). In mei 2016 keerde hij voor een laatste keer terug naar België.

2.5.11. Het is geheel uitgesloten dat verzoeker op een dergelijke aanhoudende ondersteuning en medewerking kon rekenen indien de toenmalige politieke autoriteiten van de EPRDF hem wantrouwden of bezwarend achtten voor het imago van Ethiopië. De aanwezigheid en invloed van de EPRDF op de universitaire campussen kan immers blijken uit het door verzoeker neergelegde *"Danish Immigration Service, « COI Focus - Political situation and treatment of opposition », 2018"* (*"Situation of student organisations"*). Verzoeker kan dan ook niet aantonen dat hij voor zijn komst naar België enigszins betrokken was in anti-overheids/EPRDF-activiteiten.

2.5.12. Waar in het verzoekschrift benadrukt wordt dat *"als de Oromos tussen 2000 en 2014 gemarginaliseerd en onderdrukt werden, was de situatie op dat moment niet dezelfde als na 2014 et de massale protestbewegingen gevolgd door gewelddadige repressie"*, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker ook na 2014 probleemloos het land in- en uitreisde en hij zelfs tot december 2016 als doctorandus verbonden was aan de universiteit van Jimma (notities, 8 juni 2018, p. 5). De stelling in het verzoekschrift *"dat hij bij deze reizen soms ondervragen werd of zijn bagage werden doorzocht"*, kan geenszins aantonen dat dit meer was dan een routinecontrole voor reizigers of dat hij gevisieerd werd omwille van zijn eerder beweerd politiek activisme. Ook uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij dit enkel vermoedt en dat bovendien de autoriteiten hem uiteindelijk niets konden maken (notities 8 juni 2018, p. 11; notities 31 augustus 2018, p. 4-6). Overigens verklaarde verzoeker zelf uitdrukkelijk dat hij bij zijn laatste vertrek uit Ethiopië, in mei 2016, *"geen problemen"* had (notities 8 juni 2018, p. 9).

2.5.13. Dat verzoeker door de Ethiopische autoriteiten gefaciliteerd werd om het land te verlaten en in het buitenland langdurig te studeren en te werken, hij jarenlang Ethiopië in- en uitreisde, alsook tot december 2016 als doctorandus werkzaam was bij de universiteit van Jimma, kan slechts aantonen dat verzoeker geen problemen had met zijn overheid, zelfs niet in de negatieve aandacht stond.

2.5.14. Dit wordt nog bevestigd door de stellingen in het verzoekschrift dat hij geen internationale bescherming heeft verzocht *“omwille van de vervolgingen die hij kende in 2000”*, maar wel nadat de situatie voor de Oromo was verergerd (verzoekschrift, p. 11). Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker nog uitdrukkelijk dat hij omwille van zijn activiteiten in België gezocht werd *“sinds de nieuwe noodtoestand, die aangekondigd werd door de Ethiopische autoriteiten”* in oktober 2016 (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Verzoeker kan dan ook niet aantonen dat hij in Ethiopië diende te vrezen voor vervolging.

2.5.15. Dienaangaande merkt de Raad op dat uit het bij het verzoekschrift gevoegde *“Danish Immigration Service, «COI Focus - Political situation and treatment of opposition», 10.10.2018”* blijkt dat de noodtoestand, die in oktober 2016 werd aangekondigd, in augustus 2017 werd opgeheven en dat de daaropvolgende noodtoestand, die in februari 2018 werd aangekondigd, in juni 2018 reeds werd opgeheven, maanden eerder dan verwacht. Ook werden de oppositiebewegingen OLF, ONLF en Ginbot 7 afgevoerd van de nationale terroristenlijst en de leiders van OLF en Ginbot 7 hebben de uitnodiging aanvaard om terug te keren naar Ethiopië. Deze informatie, door verzoeker zelf neergelegd, maakt tevens melding van de verbeterde situatie voor studentenactivisten, alsook van de terugkeer van Ethiopiërs die eerder naar het buitenland gevlucht waren. Verzoeker behoort hoe dan ook niet tot een van deze categorieën.

2.5.16. Verzoeker kadert zijn problemen bij een eventuele terugkeer in de politieke situatie volgend op de noodtoestand van oktober 2016, maar kan geenszins aantonen dat zijn politiek profiel - indien al geloofwaardig, *quod non in casu* - actueel nog voor problemen zou zorgen in het huidige politieke klimaat in Ethiopië.

2.5.17. Tevens vreest verzoeker problemen met de Ethiopische autoriteiten omwille van zijn Oromo-activisme bij BOG in België. Verzoeker trad in 2016 toe tot BOG en de bij het verzoekschrift gevoegde *“Brief van Voorzitter BOG, dd 31.12.2018”* geeft aan dat verzoeker ook voor zijn officiële toetreden reeds contact had met de voormalige secretaris. Verder legde verzoeker bij het Commissariaat-generaal foto's, Facebookberichten en websitelinks neer van de activiteiten bij BOG.

2.5.18. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, *“Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects”*, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *“Note on refugee sur place claims”*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *“Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié”*, Genève, 1992, 96).

2.5.19. Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Ethiopië problemen zou kennen omwille van het feit dat hij sinds zijn aankomst in België heeft deelgenomen aan drie demonstraties (10 november 2016, 4 oktober 2017 en 29 maart 2018) en aan interne vergaderingen en steunacties, noch dat de Ethiopische autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten stond omwille van zijn politieke activiteiten, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Ethiopische autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn

van zijn acties in en vanuit België. Bovendien geeft verzoeker nergens blijk van overtuigende politieke opvattingen, laat staan van een doorgedreven politiek engagement.

2.5.20. Waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud beweerde op een lijst te staan en dat zijn broer in februari 2017 problemen kende omwille van verzoekers activiteiten in België, kan de Raad enkel vaststellen dat dit opnieuw louter losse beweringen zijn. Bovendien vertoont verzoeker een gebrek aan interesse in zowel in de lijst waarop zijn naam zou staan als in de problemen van zijn broer. Zo bleek verzoeker onwetend over hoe zijn collega te weten kwam dat verzoekers naam op de lijst stond (notities 8 juni 2018, p. 10-11, notities 31 augustus 2018, p. 7) en over wat er met zijn broer nog gebeurd zou zijn (notities, p. 8 juni 2018, p. 7), hoewel verzoeker nog contact heeft met zijn broers en zussen in Ethiopië. De stelling in het verzoekschrift dat een dergelijke lijst "*geheim en niet publiek is*", maakt het des te frapperender dat verzoeker zich kennelijk niet heeft afgevraagd hoe zijn collega dan kon weten dat er een lijst was met zijn naam op. Verzoekers loutere verwijzing naar de problemen van F.A.J., waarvan hij een foto neerlegde op het Commissariaat-generaal, is evenmin dienstig, gezien verzoeker geen vergelijkbaar profiel heeft ("*Hij is heel gekend, hij strijdt direct voor de oromo mensen.*"; notities 31 augustus 2018, p. 7).

2.5.21. De stelling in het verzoekschrift "*dat de activiteiten waaraan verzoeker deelnam publieke activiteiten waren die op het internet gedeeld werden en die dus wel bijzonder zichtbaar waren*" en dat er "*Youtube videos, video-opnames, uitzendingen op OMN, enz.*" van zijn, toont niet aan dat de Ethiopische autoriteiten verzoeker aan de hand hiervan kunnen of zullen identificeren, noch dat hij hierdoor vervolgens problemen zou kennen bij een terugkeer. Het is immers niet ernstig de Ethiopische autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen iemand als verzoeker, die interne vergaderingen bijwoonde, voor demonstraties slogans op karton plakke (notities 8 juni 2018, p. 13) en voor de ontvangst van de atleet Feyissa Lelissa een kaars en slogans voorzag (notities 8 juni 2018, p. 12), en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamentele van de Ethiopische staat. Dit wordt nog bevestigd door "*Danish Immigration Service, «COI Focus - Political situation and treatment of opposition», 10.10.2018*", door verzoeker zelf neergelegd, waarin een bron van de Britse ambassade aangeeft dat de Ethiopische autoriteiten zelf wel degelijk een onderscheid maken tussen de activiteiten van opposanten in het buitenland, met name "*hatred and violence*", enerzijds, wat opgemerkt zal worden, en "*political rhetoric*", anderzijds, dat niet zal leiden tot problemen. Hoe dan ook blijkt uit het bij het verzoekschrift gevoegde "*Danish Immigration Service, «COI Focus - Political situation and treatment of opposition», 10.10.2018*" dat de situatie voor de Ethiopische diaspora aanzienlijk verbeterd is sinds het aantreden van de nieuwe premier in april 2018. Zo stelt dit rapport dat de gevluchte Ethiopiërs het huidige klimaat als minder bedreigend ervaren, dat ze voor het eerst in 20 jaar terugkeren naar hun land van herkomst en dat ze zich kunnen re-integreren in de samenleving ("*Situation of the diaspora*"). Er kan niet worden ingezien wat een persoon met een laag politiek profiel als verzoeker kan vrezen bij een terugkeer, laat staan sinds de ingrijpende politieke veranderingen in Ethiopië.

2.5.22. De op het Commissariaat-generaal neergelegde brief van R. A. M., voorzitter van BOG, vermeldt dat verzoeker sinds 2016 "*participated in almost all events of the Oromo activities in Belgium*" en een algemene bespreking van de situatie voor Oromo in Ethiopië, en doet bijgevolg geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. De bij het verzoekschrift gevoegde "*Brief van Voorzitter BOG, dd 31.12.2018*" geeft dan weer aan dat de voormalige secretaris van BOG, H.D., "*is currently back to Ethiopia as a member of Oromo Democratic Front*", waarbij geen melding wordt gemaakt van enige problemen bij diens terugkeer, en waaruit dan ook enkel kan worden afgeleid dat verzoeker - met een beperktere functie bij BOG - omwille van zijn lidmaatschap en activiteiten bij BOG evenmin gevaar zal lopen.

2.5.23. De Raad ziet aldus geenszins in hoe verzoekers beperkte politieke activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Ethiopische autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker enigszins in een negatieve belangstelling van de Ethiopische overheid zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen, temeer gelet op de (in positieve zin) gewijzigde politieke situatie in Ethiopië sinds het aantreden van de nieuwe premier begin 2018 die zowel een Christelijke als moslim achtergrond heeft en de eerste Oromo sprekende premier is van het land.

2.6. Ten slotte stelt verzoeker nog te vrezen dat zijn dochter bij een terugkeer naar Ethiopië besneden zal worden.

2.6.1. Uit de door de commissaris-generaal aangebrachte informatie (*"Country Profile: FGM in Ethiopia"* van oktober 2013) volgt dat er grote verschillen bestaan in Ethiopië naargelang de regio en de leeftijdscategorie. Besnijdenis is niet overal aanwezig in Ethiopië, noch in gelijke mate. De vraag die zich opdringt is dan veeleer of de besnijdenis kan vermeden worden en of bescherming mogelijk is tegen deze traditionele ingreep. De Raad stelt vast dat uit voornoemd rapport blijkt dat het percentage besneden meisjes jonger dan 15 jaar in 2011 nog 23% bedroeg, en in Addis Ababa, waar verzoeker vanaf zijn 20 jaar woonde – toen nog maar 9,2 % meer bedroeg. Dit impliceert dat nog geen vierde van de jonge meisjes in Ethiopië, en nog geen tiende in de hoofdstad, op algemene wijze het risico loopt op besnijdenis. In Oromia, waarvan verzoeker afkomstig is, werd in 2011 nog 17,3% van de meisjes onder de 15 jaar besneden en werd dus de overgrote meerderheid niet besneden.

2.6.2. Verder kan blijken dat de praktijk van besnijdenis volgens de wet strafbaar is in Ethiopië, dat er in Ethiopië meer dan 82 lokale en internationale organisaties werkzaam zijn ter uitroeiing van FGM - voornamelijk in stedelijke gebieden - en dat de Ethiopische overheid een gunstig wettelijk kader en beleidsklimaat verzekert.

2.6.3. Uit de informatie blijkt voorts dat de ouders in principe beslissen over de besnijdenis van hun dochters en dus de actoren van vervolging zijn. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker *"tot zijn 20 jaren in het platteland"* verbleef, dat hij afkomstig is van een rurale familie *"waar de tradities van fundamenteel belang zijn"* en dat zijn oudste zus - louter beweerdelijk - zelf vrouwen besnijdt, wijst de Raad erop dat verzoeker en zijn vrouw beide tegen de besnijdenis van hun dochter zijn, dat ze beide universitaire studies volgden en dat ze zich samen en zelfstandig in België hebben gesetteld en buitenlandse ervaring hebben. De Raad ziet niet in waarom thans 90% van de ouders in Addis Abeba hun dochters kunnen beschermen, maar dit onmogelijk zou zijn voor verzoeker en zijn vrouw. Er wordt geenszins aangetoond noch aannemelijk gemaakt dat verzoeker en zijn vrouw hun afwijzing van FGM niet zouden kunnen bestendigen en zich in Ethiopië niet zouden kunnen verzetten tegen de tradities in de familie.

2.6.4. Indien verzoeker alsnog blijft vasthouden aan de bewering dat hij en zijn vrouw zich niet zullen kunnen verzetten tegen de tradities, gelet op *"de druk dat op verzoeker gezet kan worden om zijn dochter te laten besnijden"* en omdat hij bang is *"van de discriminatie en stigmatiserende gedrag van de Ethiopische cultuur en gemeenschap tegenover een niet-besnijdende vrouw"*, dan kan de Raad enkel de nood vaststellen dat in het belang van het kind en ter vrijwaring van haar fysieke integriteit, ten opzichte van haar ouders dringende maatregelen worden genomen. Immers de redenen waarom de dochter zou worden besneden zijn van culturele aard en dus niet geografisch verbonden aan de grenzen van Ethiopië. Ze kunnen zich dan ook evenzeer in Europa (desgevallend na enkele jaren of na het verkrijgen van een verblijfsvergunning/Belgische nationaliteit) voordoen. Zoals hoger gesteld kan niet worden ingezien waarom twee overtuigde hoog geschoolde personen, de besnijdenis van hun dochter niet zouden kunnen verhinderen in Ethiopië indien nodig met behulp van de overheid.

2.6.5. Dient nog te worden opgemerkt dat verzoeker de gevolgen van het (niet) besnijden van zijn dochter niet zal dragen. De Raad kan dan ook niet inzien waarom in hoofde van verzoeker op basis van deze motieven, die hierboven overigens reeds als ongeloofwaardig werden beoordeeld, internationale bescherming zou moeten worden toegekend.

2.6.6. De overige door verzoeker voorgelegde stukken - paspoort met Schengenvisum, identiteitskaart als lesgever aan de Jimma-universiteit, brief van de universiteit van Luik en huwelijkscertificaat - betreffen zijn identiteit, nationaliteit, studies en werkverleden, en bevestigen wat als dusdanig niet wordt betwist en ook geen punt is in het geding.

2.6.7. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.6.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.7. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.7.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.7.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.8. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.8.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.8.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK